

Der er tale om, at kommunerne også får et redskab, som baseres på den højeste sagkundskab.

Kl. 15.30

I øvrigt vil regeringen sende et hyrdebrev til kommunerne i forlængelse af evalueringen af dansk som andetsprog, og vi vil hjælpe lærerne til at blive klædt bedre på til at undervise i dansk som andetsprog, bl.a. ved at sikre, at fagområdet indgår i den ordinære læreruddannelse, og at forsøgslinjefaget bliver et fast linjefag.

Nogle skoler med mange tosprogede elever har meget gode resultater. Denne gode praksis vil vi udbrede kendskabet til igennem et idékatalog. I forbindelse med strategien mod ghettoisering vil regeringen iværksætte et projekt ved navn »Dette virker på vores skole«, hvor igen de gode eksempler vil blive udbredt, og så vil der i øvrigt blive sat fokus på udviklingen af andet-sprogspædagogikken.

Så vil jeg til sidst nævne, at indførelsen af obligatorisk sprogstimulering af alle tosprogede børn i førskolealderen også vil være med til at sikre, at alle elever får det maksimale faglige og sociale udbytte af skolens undervisning. Målet er naturligvis, at så få elever som muligt overhovedet har brug for det ekstra pædagogiske redskab, som dette forslag omhandler.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er en kort bemærkning fra fru Majbrit Berlau.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Jeg er interesseret i at høre: Flere hørings svar påpeger, at det er uklart, om forældrene, såfremt de ikke ønsker deres barn flyttet til en anden skole, har ankemulighed. Yderligere er der flere hørings svar, der påpeger, at skoleinspektøren, eller hvem det nu er på skolen, ikke har den rigtige uddannelse til at vurdere, om børnene faktisk har behov for at flytte til en anden skole.

Hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at dæmme op for de uklarheder i lovforslaget?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

I det første lovudkast var det jo skolelederen, som traf afgørelsen. Dette lovforslag bygger på, at det er kommunen, der træffer afgørelsen, men kommunen kan uddelegere beslutningen til skolelederen. Det har den betydning, at hvis man er utilfreds med skolelederens beslutning, så kan den ankes til kommunen, for den kommune, der

har uddelegeret en beslutning, vil til enhver tid kunne føre kontrol med og skal naturligvis have indseende i, hvordan denne uddelegerede kompetence administreres. Derfor er det helt almindelig praksis, at når man har fået en kompetence uddelegeret, så kan der klages til den, som har uddelegeret kompetencen.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Men det er blevet problematiseret i hørings svarene, at både de organer, som skal sprede børnene, og dem, som man så kan anke til – og her tænkes så på kommunalbestyrelsen – faktisk ikke besidder den viden, der skal til for at vurdere, om børnene har behov for den ekstra sprogstøtte, eller om det vil være godt for barnet ud fra de individuelle pædagogiske krav, som der stilles i lovforslaget, at blive flyttet til en ny skole.

Har ministeren gjort sig nogen overvejelser om at sende skoleledere eller andre på efteruddannelse i forhold til at vurdere det her?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, de hørings svar er afgivet i forhold til det oprindelige lovforslag, hvor beføjelsen lå hos skolelederen. Nu ligger beføjelsen altså ifølge lovforslaget hos kommunen, og det betyder, at der kan klages over skolelederens beslutning til kommunen.

Da kommunerne meget snart bliver betydelig større, næsten tre gange større i gennemsnit, vil de også have større sagkundskab, næsten tre gange så mange til at yde pædagogisk-psykologisk rådgivning, og det vil sige, at det problem, som nogle af høringsparterne har nævnt her, vil være kraftigt reduceret.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu er der jo en lang række kommuner, der ikke ændrer størrelse, og derfor vil det være interessant at se, hvordan de i givet fald vil håndtere opgaven.

Kl. 15.35

Det andet er, at jeg synes, det er meget interessant med forestillingen om, at man skal delegere det til den enkelte skoleleder, for det må forekomme den enkelte skoleleder svært at have et overblik over samtlige kommunens skoler i forhold til, hvor det enkelte barn netop kan få en undervisning, der retter sig mod det enkelte